

Hans Sitt 100 Etudes Op. 32 Metodu 3. Fasikül Etütlerinin Teknik Analizi

Technical Analysis of Hans Sitt 100 Etudes Op. 32 Method 3. Chapter Etudes

Gökhan Engiz¹
Ali Delikara^{2*}

¹ Gaziantep Şehit Kamil Işık Ortaokulu,
gkhn.engiz@hotmail.com

² Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi,
delikara@hotmail.com

*Sorumlu Yazar/Corresponding Author

Geliş Tarihi/Received: 18.03.2024
Kabul Tarihi/Accepted: 05.05.2024
Yayımlanma Tarihi/ Available Online:
07.06.2024

Öz: Bu çalışmada keman eğitiminde önemli yere sahip olan Hans Sitt 100 Etüt Op. 32 Keman Metodu' nun üçüncü fasikülünde yer alan etütlerin sağ ve sol el teknikleri incelenmiştir. Araştırma kapsamındaki etütlerin pozisyon geçişleri, yay ve parmak teknikleri belirlenmiş ve elde edilen bulgular tablolaştırılarak yorumlanmıştır.

I-V pozisyonları arasında geçişlerin olduğu etütlerin yer aldığı fasikülde, sağ elin (yay) ağırlıklı olarak *legato* ve *detache* yay tekniklerini kullandığı, sol el (parmak) pozisyon geçişlerinin ise 3 diyez/bemol alan tonalitelere ve çeşitli parmak düşümleri ile gerçekleştiği görülmektedir. Araştırmada, analiz edilen etütlerden örnekler verilerek seslendirme-yorumlama aşamasında dikkat edilmesi gereken unsurlar belirlenmiş, keman eğitimcilerine ve öğrencilerine yol gösterecek çeşitli önerilerde bulunulmuştur.

Betimsel nitelikte olan bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi modeli kullanılmıştır. Araştırma için gerekli olan verilerin elde edilmesinde belgesel tarama tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Hans Sitt 100 Etüt Op. 32 Metodu, örneklemini ise metodun üçüncü fasikülü oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Analiz, Etüt, Hans Sitt, Keman eğitimi, Keman metodu

Abstract: In this study, the right and left hand techniques of the etudes in the third fascicle of Hans Sitt 100 Etudes Op. 32 Violin Method, which has an important place in violin education, were analyzed. The position transitions, bowing and finger techniques of the etudes within the scope of the research were determined and the findings were tabulated and interpreted.

In the fascicle containing etudes with transitions between positions I-V, it is seen that the right hand (bow) mainly uses *legato* and *detached* bowing techniques, while the left hand (finger) position transitions are realized in tonalities with 3 sharps/flats and with various finger drops. In the study, by giving examples from the etudes analyzed, the elements to be considered during the voicing-interpretation phase were determined and various suggestions were made to guide violin educators and students.

In this descriptive study, content analysis model, one of the qualitative research methods, was used. Documentary scanning technique was used to obtain the data required for the research. The population of the study consists of Hans Sitt 100 Etudes Op. 32 Method and the sample consists of the third fascicle of the method.

Keywords: Analysis, Etude, Hans Sitt, Violin education, Violin method

Extended Abstract

In this study, the right and left hand techniques of the etudes in the third fascicle of Hans Sitt 100 Etudes Op. 32 Violin Method, which has an important place in violin education, are examined. Instrument education, as an important field of music education, contains features that support and develop individuals' musical knowledge and experience. Violin education has a very important place in instrument education with its strong musical expression possibilities, deep and impressive timbre. In instrument education, methods, which are classified and programmed according to the level and

technical/musical objectives they contain, are used for various purposes. Methods have important functions in gaining the technical skills targeted in the violin education process, in the formation of muscle memory suitable for the structure of the instrument and in the development of musicality. The methods, which are generally classified as beginner, intermediate and advanced level and also called "School", consist of a series of books containing graded etudes.

The etudes that make up the content of the method can be small-scale works written for one or a few techniques, as well as large, deep forms of musical expression (Delikara, 2013, p. 1). It is thought that it is important to analyze the etude contents in order to benefit from the methods used in the education process in an efficient and qualified way. Through analysis, the perception and adoption of etudes becomes easier. Especially examining and analyzing etudes for educational purposes and making useful inferences from the review processes will undoubtedly make positive contributions to the educational process.

Purpose of the study

The aim of this research is to analyze the right and left hand techniques in the etudes in the third fascicle of Hans Sitt 100 Etudes Op. 32 Violin Method used in violin education. It is aimed that the research findings will guide the educators and students using the method and benefit the education process. In addition to determining and classifying the technical characteristics of the etudes analyzed in the research, it is aimed to gain a multidimensional perspective on the use of the method by determining the elements to be considered in the vocalization-interpretation stages.

The "content analysis" model, which is one of the qualitative research methods, was used to analyze the data subject to the research. Content analysis is a systematic technique in which the text, note, etc. to be analyzed with coding based on certain rules is summarized with smaller content categories.

Findings

Hans SITT 100 Etudes Op. 32 Method, which can be classified as intermediate level, consists of five fascicles designed for different goals, with technical gains at the forefront. It is seen that the technical gains of the books that make up the method are planned and created with an understanding that moves from simple to complex, from easy to difficult. With this understanding, the knowledge and skill of position, the foundations of which were laid in the previous fascicle with permanent studies in positions II-III-IV and V, are developed by making transitions between positions in the third fascicle.

The third fascicle, which is the subject of the research, consists of twenty etudes that deal with position transitions between I-V and whose main purpose is to develop key control and intonation by reinforcing the transitions between positions with various finger drops. The etudes are limited to three sharped and three flatted tones, and mainly I- II and III positions are used. Various note values and groups are mainly combined with legato and detached bowing techniques. In the study, the position transitions, bowing and fingering techniques of the etudes in the fascicle were determined and the findings were tabulated and interpreted.

Conclusion and recommendations

In line with the data obtained, it is seen that the etudes in the third fascicle of the Hans SITT 100 Etudes Op. 32 Method are between positions I-V, and position transition studies are handled with various finger drops and bowing techniques. As a result of the fact that the fascicles that make up the method are designed in relation to each other in terms of goals and technical subjects, it is seen that the behaviors targeted in the first and second fascicles are reinforced with position change studies in the third fascicle. There is a balanced distribution of bowing techniques in the method. The predominantly used legato and detache techniques appear separately and as variations of both techniques within the same etude.

In the third fascicle examined in the study, altered tones are frequently used in etudes limited to three flatted and three sharpened tones. Rather than diversifying the bowing technique, it was observed that the use of bow pressure, bow speed and bowing area were prioritized in legato and detache, which are the basic bowing techniques, and intonation was considered as the main target in position changes and position transitions realized with various finger drops. Several suggestions were made for the guidance of violin educators and students in line with the findings obtained from the research.

1. Giriş

Müzik eğitiminin temel alanlarından olan çalgı eğitimi, müziği öğrenme ve öğretme süreçlerinde önemli işlevlere sahiptir. Bireyin kendini müziksel anlamda ifade etmesine, müziğin yapıtaşlarını öğrenmesine ve pek çok müziksel becerinin gelişmesine katkı sağlayan çalgı eğitimi, planlı olarak yapılandırılmış çeşitli aşamalardan oluşan çok yönlü bir alandır. Çalgı eğitimi; enstrümana dair teknik ve müzikal nitelikler göz önüne alınarak, eğitim yöntem ve tekniklerinin tarihsel birikiminden yararlanılarak planlanmış, bireysel farklılıklar da gözlemlenerek programlanan aşamaların uygulandığı eğitim süreçlerini kapsamaktadır.

Geniş müzikal ifade olanakları ve seslendirme teknikleri ile çalgı eğitimin en kapsamlı alanlarından biri olan yaylı çalgılar; sağ ve sol elin eşgüdümlü olarak kullanıldığı fiziksel, zihinsel ve estetik birçok boyutu bünyesinde barındırır. Bu yönüyle bireyin yaşantısına dair önemli kazanımları olduğu söylenebilir. “Çalgı çalma güç ve karmaşık bir iştir. Çalgı çalmayı öğretecek iyi bir öğretmen, öğrenmeye hazır, istekli ve yetenekli bir öğrencinin yanı sıra, iyi düzenlenmiş bir öğretim programının titizlikle uygulanması da büyük önem taşımaktadır” (Çilden, 2003, s. 298).

Yaylı çalgı eğitimi sürecinde kazanılmış olan müziksel davranışlar temel öğrenme becerilerinin gelişimine de yarar sağlamaktadır. Bireyde duyuşsal algı ve beğeni kavramlarını (güzel-çirkin ayırımı) geliştirir. Ayrıca sağ-sol el/kol kullanımı ile küçük ve büyük motor koordinasyonuna (devinişsel eşgüdüm) da yarar sağlar (Koltman’dan aktaran Öztürk, & Özay, 2008, s. 60). Yaylı çalgıların fiziksel olarak en küçüğü olmasına karşın geniş ses aralığına ve geniş bir müzikal ifadeye sahip olan keman, solist ve orkestranın vazgeçilmez elemanı olarak tarih boyunca pek çok müzik türünde sıklıkla kullanılan, adına çok sayıda eser ve etüt yazılmış olan popüler bir çalgıdır. Bunun doğal bir yansıması olarak keman eğitimi, tarihsel süreç içerisinde çalgı eğitiminin en kapsamlı alanlarından biri haline gelmiştir.

Keman eğitimi, keman öğretimi yoluyla bireylerin ve onların oluşturduğu toplulukların devinişsel, bilişsel ve duyuşsal davranışlarında kendi yaşantıları yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişiklikler oluşturma ya da onlara bu nitelikte yeni davranışlar kazandırma süreci diye tanımlanabilir (Uçan, 1980, s. 19). Aşamalı olarak gerçekleştirilen keman eğitiminde sağ el ve sol elin ayrı görevleri vardır; her biri ayrı tekniklerden, ayrı davranışlardan sorumludur. Sol el, kemanın tutulması, ses üretimi, parmaklandırma (*duate*), vibrato, pozisyon değiştirme, çift ses ve akor çalımı, süslemeler (*Appoggiatura*, *acciaccatura*, *mordant*, *grupetto*, *trillo*), *glissando*, *flageolet* vb. gibi hareket ve tekniklerden, sağ el ise yay tutuşu, ses üretimi, tel değiştirme, yay değiştirme, yayın sürüşünün hızı, tellere uygulanan basınç, yayın teldeki sürüş noktası, sağ eli ilgilendiren teknikler (*Pizzicato*, *legato*, *detache*, *martele*, *spiccato*, *staccato*, *sautille*, *ricochet*, *fouette*, *colle* vb) hareket ve tekniklerden sorumludur (Büyükaksoy, 1997).

Keman eğitimi sürecinde hedeflere yönelik olarak gerekli olan teknik ve müziksel becerilerin kazanılmasında, öğretim programı oluşturulması ve bu programın hayata geçirilmesi aşamalarında “*metot*” lar önemli işlevlere sahiptir. Sistemli ve planlı olarak aşamalandırılmış olan metotların incelenerek ihtiyaca yönelik olarak eğitim sürecine dahil edilmesi, öğretmen ve öğrenciye rehberlik etmesi ve etkili bir çalışma planı oluşturulması bakımından önemlidir. Keman eğitiminde teknik alıştırmaların öğrencinin gelişmesinde önemli bir yer aldığı bilinmektedir. Nitelikli çalgı eğitiminin

boyutlarından biri eğitim sürecinde kullanılan kaynak metotlardır. Kullanılan metotlar öğrencinin eğitim düzeyinin gerektirdiği teknik çalışmaları içeren, öğrencinin çalıştığı eserlerdeki sağ ve sol el tekniklerini destekleyen çalışmalar olmalıdır (Alan, 2009, s. 5).

Okul olarak da adlandırılan metotlar, genellikle farklı seviyeler için aşamalandırılmış serilerden oluşmaktadır. Ekol kelimesinden gelen okul, müzikte “*çalgı ekolü*” olarak nitelendirilir. Çalgı çalmaya ilişkin becerileri sistemli, planlı ve bilimsel yöntemlerle kazandırmayı amaçlayan metotlar, farklı kazanım ve hedefler doğrultusunda özgün yöntemlerle tasarlanır. Metotlar, çalgı öğretimini pratik ve planlı şekilde yönlendirmesi ve kazanımlara yönelik teknik/müziksel işlevleri sebebiyle keman eğitiminde sıklıkla kullanılmaktadır. Genellikle içeriğine göre başlangıç, orta ve ileri seviye olarak sınıflandırılan metotlar, söz konusu seviyelere göre teknik ve müziksel içerikleri bakımından çeşitlilik göstermektedir. Metot içeriğini oluşturan etütler, bir ya da birkaç tekniğe yönelik yazılmış küçük çapta eserler olabildiği gibi; geniş, derin müzikal ifade biçimi olarak da karşımıza çıkmaktadır (Delikara, 2013, s. 1).

Keman eğitimi alan öğrenciler belli bir müfredata ya da eğitim aldığı uzmanın gelmiş olduğu ekole bağlı olarak öğrenme süreçlerini devam ettirmektedirler. Hedeflenen davranışlara ulaşmada oluşturulan yöntemlerin ve repertuarın her öğrencinin seviyesine hitap etmesi önemlidir. Ancak iyi bir seslendirme düzeyine ulaşmak bununla da yeterli kalmamaktadır. Seslendirme düzeyini etkileyen bazı bireysel faktörler söz konusudur. Bu faktörler, disiplinli ve planlı çalışma, etüt ve eserlerin içerisinde geçen pasajların tekrar edilmesi ve bu araştırmanın konusu olan çalınan eserin teknik ve müzikal özelliklerinin analizi şeklinde sıralanabilir. (Demirci ve Sümbüllü, 2020).

Metotların ihtiyaca yönelik olarak etkili ve verimli bir biçimde kullanılması için içerik analizlerinin önem taşıdığı düşünülmektedir. Çalgı metotlarının birçok yerli ve yabancı araştırmacı tarafından çeşitli boyutlarda ele alınarak inceleme konusu yapıldığı görülmektedir. Çözümleme anlamına gelen “*analiz*” müzik alanında; müzikal yapının göreceli olarak daha basit kurucu bileşenlere çözümlenmesi, bu bileşenlerin birlikte yorumlanması ve bu bileşenlere ait fonksiyonların incelenmesidir (Sadie, 2001, s. 526). Analiz yolu ile etütlerin algılanışı ve benimsenmesi de kolaylaşır. Özellikle eğitim amaçlı etütlerin incelenmesi, analiz edilmesi ve gözden geçirme süreçlerinden faydalı çıkarımlarda bulunulması, şüphesiz eğitim sürecine olumlu katkılar sağlayacaktır (Kurtuldu, 2009, s. 29).

Müzisyenlerin çalgılarında ileri düzeyde bir performansa ulaşmak için uzun süreli ve etkili bir çalışma süreci geçirmeleri gerektiği alan yazında sıklıkla belirtilmiştir. Bu süreçte müzisyenlerin hedeflerine ulaşmak için uzun saatler boyunca çalışmanın yanı sıra kısa sürede etkili çalışma stratejileri kullandıkları da görülmüştür (Özmenteş, 2016).

1.1. Araştırmanın amacı

Bu araştırmanın amacı; keman eğitiminde kullanılan “Hans Sitt 100 Etudes Op. 32” Metodu’ nun üçüncü fasikülünde bulunan etütlerin teknik özelliklerini belirlemektir. Araştırmada analiz edilen etütlerin seslendirme-yorumlama aşamalarında önemli görülen unsurlar belirlenerek metodun kullanılmasına yönelik olarak keman eğitimci ve öğrencilerine rehberlik etmesi amaçlanmaktadır.

1.2. Araştırmanın önemi

Keman eğitiminde önemli yeri olan “Hans Sitt 100 Etudes Op. 32” metodunun daha önce incelenmemiş olması gerekçesiyle konu, araştırmaya değer ve önemli görülmüştür. Çalışmada metodun üçüncü fasikülündeki toplam yirmi etüdün teknik içeriği incelenerek etütlerin işlevine dair analiz ve bilgiler sunulmuştur. Bu doğrultuda yapılan araştırmanın, keman eğitimci ve öğrencilerine eğitim-öğretim sürecinde fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

1.3. Hans Sitt 100 etudes Op. 32 metodu

Bohemyalı keman ve viyola eğitmeni Hans Janus Sitt (1850-1922); Macar asıllı bir keman yapımcısı olan babası Anton Sitt sayesinde yeteneği keşfedilen ve Hans Sitt olarak bilinen ünlü yorumcu, besteci ve orkestra şefidir. Fransa ve Almanya'daki çeşitli orkestralarda şef olarak görev almıştır. 1884-1921 yılları boyunca Leipzig Konservatuarı'nda keman eğitimcisi olarak görev yapmış, bu süreçte yazdığı keman metotları ile keman edebiyatına çok önemli eserler bırakmıştır. Keman için parmak alıştırmaları, pozisyon geçişli çalışmalar, çift tel etütleri ve piyano eşlikli eserler yazmıştır. Araştırmaya konu olan Op. 32. 100 Studies/Etudes bunlardan biridir. Viyola için yazılmış etüt kitabı da vardır. Pedagojik eserlerinin yanı sıra, orkestra için ve diğer yaylı çalgılar için de eserleri bulunmaktadır. Bunlar arasında 6 adet konçerto ve çeşitli çalgılar için yazılmış çok sayıda sonat bulunmaktadır (Yağışan ve Aydın, 2013).

Keman eğitiminde hedeflenen sağ ve sol el teknik özelliklerini bünyesinde barındıran H.Sitt metodu pozisyonların öğrenilmesinde temel alınabilir. Ancak, Kreutzer, Mazas, Wohlfart, Kayser, Seybold gibi diğer metotlarla birlikte kullanılmasını düşünmek daha doğru olabilir (Tarkum, 2006).

Hans SITT 100 Etudes Op. 32 Metodu, farklı hedeflere yönelik olarak tasarlanmış beş fasikülden oluşmaktadır. Kitabın ilk fasikülünü oluşturan etütlerde I. konumda temel sağ ve sol el tekniklerinin geliştirilmesi ve pekiştirilmesi hedeflenmektedir. Legato, *detache* ve *staccato* yay teknikleri, farklı tonlarda ve yay birimleri-bölümleriyle birlikte aşamalı olarak gelişim gösteren bir anlayışla ele alınmaktadır.

İkinci fasikül ise II.-III.-IV. ve V. konumlardaki çalışmaları kapsamaktadır. Her konum için yazılan beş adet etüt, çeşitli ton ve ölçü birimlerinde tasarlanmıştır. Birinci kitapla ilişkili olarak legato, *staccato* ve *detache* yay teknikleri çeşitlenerek daha ileri seviyeler içeren yay birimleri-bölümleri-bağları ve parmak düşümleri ile çalıştırılmaktadır.

Araştırmaya konu olan üçüncü fasikülde I-V arası konum geçişlerinin ele alındığı ve temel amacının konum değişimi çalışmaları olduğu söylenebilir. Üç diyez, üç bemol alan tonlarla sınırlandırılan etütlerde ağırlıklı olarak I- II ve III. konumlar kullanılmış, *legato* ve *detache* teknikleri ise çeşitli nota süreleri, gurupları ve yay kombinasyonları ile tasarlanmıştır. Ayrıca ikinci fasikülde sol el-kol ve parmakların tanıyıp pekiştirdiği çeşitli konumlarda kalarak yapılan çalışmalarla hedeflenen, tuşeyi tanıma ve entonasyon becerisinin bu fasikülde konumlar arası geçişler yapılarak geliştirilmesi hedeflendiği anlaşılmaktadır.

Metodun dördüncü fasikülünde VI ve VII. konumlarda beşer adet etüt kalıcı konumda tasarlanmıştır. Ardından gelen etütlerde ise I-VI ve I-VII. konumlar arasında geçişlerinin çalışıldığı etütler eşit dağılımla yer almaktadır. Dizi ve arpej ağırlıklı içeriğe sahip olan etütlerde *legato*, *detache*, *staccato* (bağlı-bağısız) ve *portato* yay teknikleri çeşitli ton ve parmak düşümleri ile ele alınmaktadır.

Beşinci ve son fasikülde ise çift ses çalışmaları yer almaktadır. Başlarda çift sesler dörtlük ve ikilik nota değerlerinde, tam/tüm yay kullanılarak çift ses çalma alışkanlığı kazandırmayı hedeflediği, bu yüzden çift teldeki yay düzlemini koruma hedefinin ön planda olduğu gözlemlenmektedir. Metodun ilerleyen etütlerinde ise çift sesler tutan ve yürüyücü seslerle birlikte farklı yay bağları, nota değerleri ve konumlarda çalıştırılmaktadır.

2. Yöntem

2.1. Araştırmanın modeli

Bu araştırma betimsel nitelikte olup araştırmanın yürütülmesinde nitel araştırma yöntemlerinden olan "içerik analizi" modeli kullanılmıştır. Nitel araştırma, "gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir

biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanmaktadır” (Yıldırım ve Şimşek, 2006, s. 113-118).

Araştırmaya konu olan verilerin analizinde ise nitel araştırma yöntemlerinden olan “içerik analizi” modeli kullanılmıştır. İçerik analizi belirli kurallara dayalı kodlamalarla analizi yapılacak olan metin, nota vb. nin daha küçük içerik kategorileriyle özetlendiği, sistematik bir tekniktir (Büyüköztürk vd., 2014, s. 240). İçerik analizinde amaç, toplanan verileri ilişkilendirerek kavramlarla ifade etmektir.

Araştırmada yapılan içerik analizi ile etütlerdeki sağ (yay) ve sol (parmak) el teknikleri belirlenerek kullanım ilkeleri ve uygulama yöntemleri belirlenmiştir.

2.2. Veri toplama yöntemi

Araştırma için gerekli olan verilerin toplanmasında belgesel tarama tekniği kullanılmıştır. Belgesel tarama, belli bir amaca uygun olarak kaynakları bulma, okuma, not alma ve değerlendirme işlemlerini kapsamaktadır (Karasar, 2009: 183). Araştırmada elde edilen veriler, araştırmaya konu olan Hans Sitt 100 Etudes Op. 32 Metodu’ndan ve alanda yapılmış olan benzer çalışmaların analizi ile elde edilmiştir.

2.3. Verilerin analizi

Verilerin analizi için alanda yapılan çalışmalardaki etüt analizi yaklaşımları ve yöntemleri incelenmiştir. Var olan yaklaşımların güncellenmesi ve geliştirilmesinin de amaçlandığı araştırmada, elde edilen bilgiler doğrultusunda incelenen etütlerin yay ve parmak teknikleri için analiz ölçütleri belirlenmiştir.

Yay tekniği analiz ölçütleri

1. Yay kullanım alanı (Tam, yarım, orta, uç, dip)
2. Yay hızı
3. Yay baskısı
4. Yay tekniği
5. Yay düzlemi

Parmak tekniği analiz ölçütleri

1. Konum (pozisyon) ve konum geçişleri
2. Entonasyon
3. Parmak düşümleri
4. Tonalite ve altere seslerin kullanımı
5. Parmak tutma ve kent basma

3. Bulgular ve Yorumlar

Bu bölümde araştırma kapsamında incelenen etütlerin künye bilgileri, konum geçişleri ve teknik özellikleri saptanmış, örnek kesitlerle beraber tablolar halinde sunularak yorumlanmıştır.

Tablo 1. Etütlerin Konum Geçişlerine Göre Dağılımı

Etüt No	Konum Geçişleri	Frekans	%
41,42,43	I - II	3	%15
44,45,46,50,55	I - III	5	%25

47,48,49	I - II - III	3	%15
51,52,53,54	I - II - III - IV	4	%20
56,59,60	I - II - III - IV - V	3	%15
57,58	I - III - V	2	%10
Toplam: 20	Toplam: 6	Toplam: 20	Toplam: 100

Tablo 1 incelendiğinde I-II ve III. konumları içeren geçişli çalışmaların ağırlıklı olduğu görülmektedir. III. konumun sıklıkla kullanılması, bu konumun önemini ve konum geçişlerindeki işlevini vurgular niteliktedir.

Tablo 2. Etüt No: 41 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Do Majör • Ölçü Birimi: 4/4 • Tempo: Andante • Konum: I-II 	

Etüdün tamamında *legato* ve *detache* yay tekniği kombinasyonları kullanılmaktadır. Dizi ve arpej sesleriyle gerçekleştirilen konum geçişleri, başlangıç çalışmaları için uygun bir zemin oluşturmaktadır. Dörtlük ve ikilik nota değerlerinden oluşan etütte nota değerleri ve bağlı çalım özelliklerine göre yay alanı belirlenmesi önemlidir. Ayrıca yay hızı ve baskısının geniş *crecendo-decrescendo* dinamiklerine uygun olarak eşgüdümlü yapılması gerekmektedir. Do Majör tonda olan etütte II. Konuma geçişte sol elin yerleşiminin, parmak düşümlerinin ve parmakların yatay/dikey düzlemde birbirleriyle ilişkilendirilmesinin ana hedef olarak tasarlandığı görülmektedir.

Tablo 3. Etüt No: 42 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Fa Majör • Ölçü Birimi: 4/4 • Tempo: Allegretto • Konum: I-II 	

4/4' lük ölçü biriminde sekizlik, dörtlük ve noktalı dörtlük nota değerlerinden oluşan 42 No' lu etütte *legato* ve *detache* yay tekniği kullanılmaktadır. Çeşitli nota değerlerinde bağlı ve bağımsız yayların yer aldığı etütte genellikle iki ve dört bağlı yay hareketleri görülmektedir. Etütte uzatma bağının kullanımı da dikkat çekici özelliklerdendir. Kuvvetli-zayıf zamanın yer değiştirmesine sebep olan bu (Senkop) yapılar da ses bütünlüğünü bozmadan, kullanım alanına uygun bölgede ve kontrollü olarak yay kullanımı gerekmektedir. Etütte uzatma bağları ile oluşturulan yapılar da doğru tartımsal zamanlama ile seslendirme için metronom kullanılmasının fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

Tablo 4. Etüt No: 43 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Sol Majör • Ölçü Birimi: 3/4 • Tempo: Moderato • Konum: I-II 	

43 No' lu etütte ağırlıklı olarak *legato* tekniğinin kullanıldığı görülmektedir. 3/4' lük ölçü biriminde, dizi ve arpej seslerin sıklıkla kullanıldığı etütte akıcı şekilde konum geçişlerinin hedeflendiği

anlaşılmaktadır. Bağlı yaylarda yapılan konum geçişlerinde entonasyon ve *glissando* dikkat edilmesi gereken unsurlardır. Etüdün genel yapısında altı adet sekizlik nota değeri içeren tam yay kullanımı bulunmaktadır. Yayın uç ve dip bölgelerinde *detache-legato* tekniklerini uygulama hedef davranışlar arasındadır. 33-42. ölçüler arasında *legato-detache* yay kombinasyonları ve 43-44. ölçülerdeki yapıda ise yay hızı ile yay alanı kontrolünün sağlanarak müziksel bütünlük sağlanması önemlidir. Sıklıkla değişen tellere göre uygun yay düzlemi elde etmek ve akıcılığı sağlamak gerekmektedir. Müziksel dinamikler, genellikle çıkıcı-inici dizilere eşlik eden *creshendo-decreshendo* ve *f-p* nüansları şeklinde görülmektedir.

Tablo 5. Etüt No: 44 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Mi Minör • Ölçü: 6/4 • Tempo: Andantino • Konum: I-III 	

44 No' lu etütte *legato* yay tekniği çalışılmaktadır. *Andantino* tempo ve karakterde olan etütte I-III konumlar arası geçişlerin yoğun olarak yapıldığı görülmektedir. 6/4' lük ölçü biriminde ikilik, dördlük, noktali dördlük ve sekizlik nota değerlerinde, birimlere uygun olarak yay bölümlenmesi ve bağlı yaylarla akıcı konum geçişleri yapılması hedeflenmektedir. Kent basma ve parmak tutma davranışları da etüdün gereği gibi seslendirilmesi için gerekli yardımcı teknikler olarak önemli görülmektedir.

Tablo 6. Etüt No: 45 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Do Majör • Ölçü: 4/4 • Tempo: Moderato • Konum: I-III 	

45 No' lu etütte *legato* ve *detache* yay teknikleri bir arada kullanılmaktadır. Etüdün başlangıcınca *detache* yay tekniğinde çalınan ölçülerin tam yay-alt yarı, tam yay-üst yarı denklemine beklenmektedir. Bu örüntünün devam ettiği ölçülerde ise iki bağlı-iki bağırsız, üç bağlı-bir bağırsız sekizlik notaların yayın orta kısmında, *legato* yay tekniğinde çalınan dört adet sekizlik nota değerlerinin ise tam yay kullanılarak seslendirilmesi önerilmektedir. Sıklıkla yapılan tel geçişlerinde, tel düzlemine uygun açının korunması ve geçişlerde yayın iki tele temas etmemesine dikkat edilmesi gerekmektedir. Geniş *creshendo-decreshendo* dinamiklerinin gereği gibi seslendirilebilmesi için yay alanı, baskısı ve hızının kontrollü-kademeli olarak artırılıp azaltılması, önem gösterilmesi gereken bir diğer durumdur.

Tablo 7. Etüt No: 46 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Re Majör • Ölçü: 4/4 • Tempo: Moderato • Konum: I-III 	

46 No' lu etütte ağırlıklı olarak *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. 4/4' lük ölçü biriminde üçlemeler şeklinde yer alan nota değerlerinin, sıklıkla değişen I-III konum geçişleriyle yapılması amaçlanmıştır. Çeşitli yay bağları ile tasarlanan etüdün yayın üst ve orta kısımlarında seslendirilmesi önerilmektedir.

Etütte üçleme nota değerlerinin eşit yay birimleri ile çalışılması dışında senkop oluşturan bağlarla yapılan düzensiz yay bölümlenmelerinin varlığı da göze çarpmaktadır. Yay bağlarının farklılık göstermesi sebebiyle yay değişimlerine ve yay alanı belirleme konularına dikkat edilmesi gerekmektedir. Bağırsız olarak seslendirilen notalarda, ardından gelen bağlı yapı göz önünde bulundurularak yayın hızı ve baskısı ayarlanmalıdır. Aksan (Vurgu) etütteki diğer önemli özelliktir. Vurgulanan sesin ön plana çıkması için aynı nota içinde yay baskısı ve hızı artmalı, sönümlenmesi için ise tersi davranış yapılmalıdır.

Tablo 8. Etüt No: 47 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> Ton: La Majör Ölçü: 4/4 Tempo: Andante cantabile Konum: I-III 	

47 No' lu etüt 4/4' lük ölçü biriminde dörtlük, noktalı dörtlük, sekizlik, üçleme, noktalı sekizlik, onaltılık ve otuz ikilik nota değerlerinden oluşmaktadır. Ağırlıklı olarak *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. I-II ve III. Konumlarda sıklıkla yapılan değişimler melodik motiflerle işlenmiştir. Müziksel ifadenin gereği olarak çeşitli dinamiklerin varlığı dikkat çekicidir. Uzatma bağları ve *portato* tekniğinin de kullanıldığı etütte yumuşak karakterde akıcı çalım ve müzikal bütünlük sağlama önemlidir. Ritmik kümelerde çeşitlilik gösteren etütte genellikle bağlı yaylarda yapılan konum geçişlerinde *glissando* zamanlamasına ve entonasyon konularına ayrıca özen gösterilmesi gerekmektedir.

Tablo 9. Etüt No: 48 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> Ton: Do Majör Ölçü: 4/4 Tempo: Allegro Moderato Konum: I-II-III 	

48 No' lu etüdün tamamında *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. 4/4' lük ölçü biriminde onaltılık nota değerlerinden oluşan dizi çalışmalarını içeren etütte bağlı yay kullanımıyla akıcı konum geçişleri yapılması hedeflenmektedir. Kullanılan nota birimlere uygun olarak yay bölümlenmesi yapılması etüdün önemli hedeflerindedir. *Allegro moderato* olan etüdün, parmakların hız kazanması ve artikülasyon konularında da fayda sağlaması amaçları taşıdığı da söylenebilir. Sıralı seslerde parmak düşümlerinin birbiriyle ilişkilendirilerek yapılması için parmak tutma davranışına önem gösterilmesi gerekmektedir.

Tablo 10. Etüt No: 49 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> Ton: La Majör Ölçü: 3/4 Tempo: Moderato Konum: I-II-III 	

3/4' lük ölçü biriminde, tamamı üçlemelerden oluşan 49 No' lu etütte *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. Etütte genellikle sıralı sesler aracılığı ile yapılan I-II ve III. konum geçişlerinin pekiştirilmesi hedeflenmiştir. Notaların tam yayda eşit şekilde bölümlenmesi gereken etütte yay hızının sabit, yay baskısının dengeli olması gerekmektedir. Etüdün son ölçülerinde görülen geniş *crecendo* ve *diminuendo* dinamikleri için yay alanı, hızı ve baskısı kademeli olarak arttırılıp azaltılmalıdır. Etütte

tekdüze olan nota birimlerinin varlığı, tümü bağlı olan konum geçişlerinin akıcı olmasının ve entonasyonun ön planda tutulduğunu gösterir niteliktedir.

Tablo 11. Etüt No: 50 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: La Minör • Ölçü: 3/4 • Tempo: Allegretto • Konum: I-III	

50 No' lu etüt iki bölümlü şarkı formundadır. 3/4' lük ölçü birimi içerisinde dörtlük, noktalı dörtlük, ikilik, sekizlik, noktalı sekizlik ve onaltılık nota değerleri, çeşitlilik gösteren yay bağları kombinasyonları ile yer almaktadır. Ağırlıklı olarak *legato* yay tekniğinin kullanıldığı etütte çeşitli nota değerlerindeki birimlerin uygun yay alanı belirlenerek yapılması önemlidir. *Flageolet* tekniğinin III. konumda kalarak ve parmak gererek yapılmasına dikkat edilmelidir. Bölümler arası tempo değişikliği olmamasına rağmen farklı karakterler barındıran etütün dramatik yapıdaki ilk bölümü La minör tondadır. I-III konumlar arasında bağlı yaylarda sıklıkla yapılan geçişler, müzikal yapıya uygun olacak şekilde akıcı olarak yapılmalıdır. İkinci bölüm ise La majör tonda olup birinci bölüme kıyasla daha uzun nota değerlerinden oluşmaktadır. Müziksel ifadenin bir gereği olarak özellikle uzun olan seslerde vibrato yapılması, yay değişimlerinin hissettirmeden yapılması ve etütün bölüm karakterlerine uygun yorumlanması gerekmektedir.

Tablo 12. Etüt No: 51 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Mib Majör • Ölçü: 3/4 • Tempo: Moderato • Konum: I-II-III-IV	

51 No' lu etütte *legato* ve *detache* yay kombinasyonlarının sıklıkla kullanıldığı görülmektedir. 3/4' lük ölçü biriminde genellikle sekizlik nota değerlerinin kullanıldığı etüt, bağ çeşitliliği ve uzatma bağlarının kullanımı ile dikkat çekmektedir. İki bağlı dört bağırsız, dört bağlı iki bağırsız olarak seslendirilen nota değerlerine yönelik olarak yay alanı belirlenmesi önemlidir. Tel geçişlerinin de yoğun olarak yapıldığı etütte yay düzleminin ilgili telde korunması, yay baskısı ve hızı konularına dikkat edilmesi gerekmektedir. Bağlı yaylarda yapılan vurgularda sesin başlangıcında yapılan baskı ve hızın, ses süresinin devamında yayı kesintiye uğratmadan sönümlenmesi gerekmektedir.

Tablo 13. Etüt No: 52 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Do Majör • Ölçü: 4/4 • Tempo: Allegro • Konum: I-II-III-IV	

52 No' lu etütte *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. Genellikle dizi seslerden oluşan etütte bağırsız olarak seslendiren notalarda yay kontrolü, baskısı ve hızı dikkat edilmesi gereken konulardandır. Etütte I-IV arası konumlarda sıklıkla geçişler yapılmakta, parmak düşümlerinin ise altere seslerle çeşitlendirildiği gözlemlenmektedir. 4/4' lük ölçü biriminde sekizlik nota değerlerinden oluşan etütte dört birimlik yay süresi uzunluğunda tam yay kullanımı göze çarpmaktadır. *Staccato* notaların ardından gelen ve uzun yay gerektiren bağlı notaların bulunması sebebiyle bu notaların hızlı kullanılan büyük yay ile

seslendirilmesi gerekmektedir. Bunun için yay hızlı kullanırken ses şiddetinin artmamasına ve yay kontrolünün sağlanmasına özen gösterilmesi gerekir.

Tablo 14. Etüt No: 53 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Sib Majör • Ölçü: 3/4 • Tempo: Moderato • Konum: I-II-III-IV 	

Tonal değişimlerin sıklıkla yaşandığı 53 No' lu etütte *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. Etüt, 3/4' lük ölçü biriminde üçlemelerden oluşmaktadır. Her nota değeri için eşit olarak bölünlenen tam yay kullanımı hedeflenmektedir. Bağlı yaylarla yapılan I-IV arası konum geçişlerinin akıcı şekilde yapılması önemlidir. Eşit birimlerden oluşan yay kullanımında yay hızı ve baskısının dengelenerek etüdün akıcı şekilde seslendirilmesi gerekmektedir. Arpejlerin ve tel geçişlerinin sıkça yapıldığı etütte sol elin konum geçişlerine, tonal değişime göre konumlandırılması, parmak düşümlerinin yatay ve dikey düzlemde ilişkilendirilmesi ve parmak tutma davranışı dikkat edilmesi gereken konulardır.

Tablo 15. Etüt No: 54 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Mi Minör • Ölçü: 4/4 • Tempo: Tempo di Marcia • Konum: I-II-III-IV 	

54 No' lu etüt, marş karakterindedir. Etüdü yapısına uygun olarak seslendirmek için yay baskısının düşürülmemesi ve keskin karakterli yay kullanım tekniğinin uygulanması önerilmektedir. I-IV arası tüm konumlarda sıklıkla geçiş yapılan etütte genellikle iki bağlı yaylardan oluşan *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. 4/4' lük ölçü biriminde olan etüt noktalı dörtlük, noktalı sekizlik, onaltılık ve dörtlük nota değerlerinden oluşmaktadır. Noktalı sekizliklerin ardından gelen onaltılık notalarda zaman zaman *portato* tekniği ile beraber *staccato* tekniği de kullanılmaktadır. Etütte yay bölümlenmesi, yay kontrolü, yay değişimlerinin zamanlaması ve sıklıkla yapılan konum geçişleri dikkat edilmesi gereken konulardandır. Parmak düşümlerinin de yay değişimleri ile eşgüdümlü olması beklenen davranışlardandır.

Tablo 16. Etüt No: 55 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Sol Majör • Ölçü: 4/4 • Tempo: Molto Moderato • Konum: I-III 	

55 No' lu etüt *legato* yay tekniğindedir. 4/4' lük ölçü birimi içerisinde genellikle onaltılık nota değerlerinden oluşan etüdün tam yayda baskısı dengelenmiş olan eşit yay hızı ile seslendirilmesi gerekmektedir. Tel değişimi sırasında seslerin birbirinden koparılmadan bütünlük içerisinde seslendirilmesine özen gösterilmelidir. Kromatik seslerin çalınmasına yönelik oluşturulan etütte ağırlıklı olarak ikilik nota değeri süresinde yay birimi kullanılmıştır. Aynı parmağın yarım perde kaydırılması ile çalıştırılan kromatik sesler genellikle I. konumda kalarak ele alınmıştır. Parmak tutma ve kaydırılan parmağın sonraki görevine kadar telden kaldırılmaması etütte dikkat edilmesi gereken konulardandır.

Tablo 17. Etüt No: 56 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Fa Majör • Ölçü: 6/8 • Tempo: Allegretto • Konum: I-II-III-IV-V 	

56 No' lu etütte *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. Etüt, 6/8' lik ölçü biriminde dörtlük, noktalı dörtlük, sekizlik ve onaltılık nota değerlerini içermektedir. I-V konumlar arasında, çeşitli nota değerleri ve kümelere uygun yay hızı ve baskısı ile yay bölümlenmesi yapılmasının hedeflendiği etütte tam yay kullanımı gerekmektedir. *Allegretto* tempo ve karakterde tel değişimlerinin, dizi ve arpejlerin sıklıkla yer aldığı görülen etütte, hızlı ve akıcı konum geçişlerinin önemli olduğu anlaşılmaktadır. Müziksel cümlelerin *crashendo-decrescendo* dinamikleri göz önünde bulundurularak ifade edilmesi ve gereği gibi yorumlanması da etüdün hedefleri arasındadır.

Tablo 18. Etüt No: 57 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Sib Majör • Ölçü: 2/4 • Tempo: Allegro-Moderato • Konum: I-III-V 	

57 No' lu etütte *detache* ve *legato* yay varyasyonlarının kullanıldığı görülmektedir. 2/4' lük ölçü birimiyle yazılan etütte I-III-V konumlarında geçişler onaltılık nota değerleriyle yapılmaktadır. Genellikle iki, üç ve dört bağlı yayların kullanıldığı etütte bağlı ve bağımsız notalar yayın orta bölgesi merkeze alınarak çalınmalıdır. Bağların zaman zaman zayıf zamanlarda gelmesiyle senkop oluşturulduğu da gözlemlenmektedir. Bu yapılarda görülen *staccato* tekniğinde yay baskısının ve hızının kontrolü, yayın telden ayrılmadan kullanılması, sesin başında ve sonunda yayın teli sıkıştırarak durdurulmasına dikkat edilmesi gerekir. Etütte bir diğer önemli konu ise sıklıkla yapılan tel değişimleridir. Tel değişimleri orta yay merkezinde ve geçilen telin düzlemine uygun yay açısı gözetilerek yapılmalıdır. *Allegro moderato* tempo ve karakterde olan etütte parmak hızlandırılmasının ve konum geçişlerinde akıcılığın sağlanmasının da hedefler arasında olduğu gözlemlenmektedir.

Tablo 19. Etüt No: 58 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Re Minör • Ölçü: 4/4 • Tempo: Allegro-Moderato • Konum: I-III-V 	

4/4' lük ölçü biriminde ikilik, dörtlük, noktalı dörtlük, sekizlik ve onaltılık nota değerlerinden oluşan 58 No' lu etütte *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. Bağlı yay varyasyonları dikkat çekicidir. Uzatma bağlarının ve senkop oluşturan düzensiz yay bağlarının da zaman zaman kullanıldığı etütte I-III-V konumları arasında sıkça geçişler yapılmaktadır. Bağlı ve bağımsız sekizlik nota değerlerinin bulunduğu yerlerin yayın alt ve üst yarısında çalınması önerilmektedir. Böylelikle bu yapıların ardından gelen ve uzun yay gerektiren bölgelere hazırlık yapılmış olunacaktır. Etütte bağlı olarak yapılan geçişlerde akıcılık sağlanması ve başta belirtilen *forte* nüansın etüt sonuna kadar kararlılıkla korunması için yay baskısı ve hızının dengeli olmasına dikkat edilmesi gerekmektedir.

Tablo 20. Etüt No: 59 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Mib Majör • Ölçü: 3/4 • Tempo: Allegro-Moderato • Konum: I-II-III-IV-V 	

59 No' lu etüdün tamamında onaltılık nota kümelerinden oluşan *legato* yay tekniği kullanılmaktadır. 3/4' lük ölçü biriminde yazılan etüt I-V arasındaki tüm konumlarda geçişlerin sıkça yapıldığı dizi seslerden oluşan yapıdadır. Parmakların hız kazanması ve söz konusu konumlarda-konum geçişlerinde entonasyon sağlanması ön planda tutulan hedeflerdendir. Etütte tam yayda üç birimlik yay kullanılmaktadır. Yay hızı ve kullanım alanının etüt boyunca aynı olması beklenmektedir. *Legato* yay tekniğinin tel değişimleri sırasında kesintiye uğramadan ve ses kalitesi bozulmadan yapılması önemlidir. Özellikle uç ve dip kısımlardaki yay baskısının korunarak ses şiddetindeki olası dalgalanmaların önüne geçilmeli, başta belirtilen *mf* nüansın etüdün tamamında korunmasına özen gösterilmelidir.

Tablo 21. Etüt No: 60 Analizi

Künye Bilgileri	Örnek Kesit
<ul style="list-style-type: none"> • Ton: Sol Majör • Ölçü: 4/4 • Tempo: Allegro-Moderato • Konum: I-II-III-IV-V 	

60 No' lu etütte *detache* ve *legato* yay teknikleri kullanılmaktadır. 4/4' lük ölçü biriminde noktalı dörtlük, sekizlik ve onaltılık nota değerlerinden oluşan, çeşitli nota değerlerinde bağlı ve bağımsız yay kombinasyonlarının yer aldığı etütte, birimlere uygun olarak yay alanı ve hızının göz önünde bulundurulması gerekmektedir. *Detache* yay tekniği kullanıldığı bölümlerde yayın üst ve orta yarısı hedeflenmelidir. Bağlı-bağımsız yay kombinasyonlarının ise orta yay bölgesinde çalınması önerilmektedir. Etütte sıkça yapılan tel değişimleri; komşu tellerde durucu-yürüyücü ses ilişkisi içinde ele alınmaktadır. Bu duruma yorumlama açısından bakıldığında yürüyücü nitelikli seslerin ön planda duyurulması, durucu seslerin ise geri planda kalarak eşlik görevinde olması beklenmektedir. Tel değişimlerinde yayın tel düzlemine uygun açıyla hareket ettirilmesi, sağ el bileğinin dairesel hareketleri ile yumuşak yapıda olması akıcı ve nitelikli ses elde etmek için önemlidir.

4. Sonuç ve Öneriler

Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:

- Metodun üçüncü fasikülü, I-II, I-II-III, I-III, I-II-III-IV, I-III-V ve I-II-III-IV-V konumları arasında geçiş çalışmalarının yapıldığı yirmi etütten oluştuğu
- Etütlerde konum geçişi ve sağ/sol el tekniklerinin kolaydan-zora, basitten karmaşığa ilkesi gözetilerek yapılandırıldığı
- Konum geçişlerinin tüm telleri kapsayacak şekilde aynı ve farklı parmak düşümleriyle ele alındığı
- Üç bemol ve üç diyez alan tonlarla sınırlandırılmış etütlerde sıklıkla altere seslere yer verildiği
- Etütlerin yay tekniğini çeşitlendirmekten çok temel teknikler olan *legato* ve *detache* yay baskısı, yay hızı ve yay alanı kullanımının ön planda tutulduğu
- Ağırlıklı olarak kullanılan *legato* ve *detache* yay tekniklerinin ayrı olarak ve aynı etüt içerisinde her iki tekniğin varyasyonları şeklinde yer aldığı
- Konum geçişlerinde ve geçilen konumlarda tuşe bilgi-becerisinin geliştirilmesi için entonasyonun önemli bir unsur olarak görüldüğü

- Etütlerde konum geçişleri, tel ve parmak numaralandırmalarının sıklıkla hatırlatıldığı sonuçlarına ulaşılmıştır.

Araştırma sonucunda elde edilen verilere yönelik olarak ise;

- Konum geçişlerinin ele alındığı III. fasikülün hedeflerine ulaşabilmesi için I. fasikülde yer alan I. konumdaki temel sağ ve sol el çalışmalar ile I-V konumlarında kalıcı çalışmaların olduğu II. fasikülde yer alan etütlerin gereği gibi çalışılması ve pekiştirilmesi,
- Etütlerin içerdiği sağ ve sol el tekniklerinin bir bütün olarak uygulanmasına özen gösterilerek yavaş bir tempoda deşifre edilmesi, bu sayede etüdün teknik ve müzikal açılarından doğru algılanacağı, sadece sağ veya sol el davranışlarına yönelik çalışmalar yapıldıktan sonra duate belirlemenin ve eklenecek yay tekniklerinin sebep olacağı zaman ve motivasyon kayıplarının da önüne geçilmiş olunacağı düşünülmektedir.
- Deşifre aşamasında karşılaşılan konum geçişi özellikleri ve teknik güçlükler göz önüne alınarak etütlerin çalışma bölgelerine ayrılması, bu bölgelerin gereği gibi seslendirildikten sonra birleştirilmesi ve
- Alana katkı sağlanması bakımından keman eğitiminde kullanılan diğer metotların da içerik analizlerinin yapılması önerilmektedir.

Kaynakça

- Alan, B. (2009). Keman Eğitiminde Kullanılan “Jacob Dont 24 Etüdes And Caprices Op. 35” Metodunun Sağ El Ve Sol El Teknikleri Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye
- Büyükaksoy, F. (1997). *Keman Öğretiminde İlkeler ve Yöntemler*. Ankara: Armoni Ltd. Şti.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö.E., Karadeniz, Ş.&Demirel, F.(2014). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara, Pegem Akademi Yayıncılık.
- Çilden, Ş. (2003). *Çalgı Eğitiminde Nitelik Sorunları*. Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu. Malatya: İnönü Üniversitesi.
- Delikara, A. (2013). Keman Eğitimine Yönelik Bir “*Etüt Analiz Modeli*”, Sanat Eğitimi Dergisi, Cilt 1, Sayı 2, 1-17
- Demirci, E. ve Sümbüllü, H.T. (2020). Pierre Rode’nin Keman İçin 24 Kaprisinin Analizi. Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi, 26 (Müzik Özel Sayısı) (s.438-454)
- Kurtuldu, K. (2009). Czerny Op. 299 30 Numaralı Etüde Yönelik Teknik ve Biçimsel Analiz. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Yıl:1 Sayı:1 2009 Güz (s.28-38)
- Özmenteş, G. (2016). “Çalgı Performansında Çalışma Stratejileri ve Müzik Özyeterliğinin Rolü,” Uluslararası Müzik Sempozyumu: Müzikte Performans, Bursa, Türkiye (s.211-224)
- Öztürk, F.G. & Özay, S. (2008). Keman Ve Viyola Eğitiminde Kullanılan Mazas “Special Etudes Op. 36” Metodu’ nun Sağ Ve Sol El Teknikleri Yönünden İncelenmesi. *GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(3), (s.57-74)
- Sadie, S. (Dü.). (2001). The new grove dictionary of music and musicians New York: Oxford University Press. (2 b., Cilt 25).
- Sitt, H. (1981). Hans Sitt 100 Etudes, Op. 32. III-20 Studies: Changing of Position New Edition, B. Schott, Mainz. Germany.
- Tarkum, E. (2006). Keman Öğretiminde Kullanılacak Alıştırma Ve Etütlerin Seçimi Ve Uygulanması. Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi, Cilt: 2 Sayı: 4, (s.175 – 182)
- Uçan A. (1980) Çevreden Evrene Keman Eğitimi Üzerine. Ankara, Çağdaş Eğitim Dergisi, Sayı: 47
- Yağışan, N. ve Aydın N. (2013). Kemanın Tarihsel Gelişim Süreci ve Eğitimci Yorumcular. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Sayı: 30, (s.213-221)
- Yıldırım, A., ve Şimşek, H. (2006). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri (5. baskı.). Ankara, Seçkin Yayıncılık.

Makale Bilgi Formu

Yazarların Notları: Bu araştırma, “Hans Sitt 100 Etudes Op. 32 Metodunun Teknik Analizi” başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Yazar (lar) ın Katkıları: Bu makalenin yazımına tüm yazarlar eşit katkıda bulunmuştur. Tüm yazarlar son metni okudu ve onayladı.

Çıkar Çatışması Bildirimi: Yazarlar tarafından potansiyel çıkar çatışması bildirilmemiştir.

Telif Beyanı: Yazarlar dergide yayınlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmaları CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır.

Destek/Destekleyen Kuruluşlar: Bu araştırma için herhangi bir kamu kuruluşundan, özel veya kâr amacı gütmeyen sektörlerden hibe alınmamıştır.

Etik Onay ve Katılımcı Rızası: Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunmaktadır.

İntihal Beyanı: Bu makale iThenticate tarafından taranmıştır.